

تئوفیل گوتیه نویسنده و شاعر معروف فرانسوی (1872م)

تئوفیل گوتیه، شاعر فرانسوی، در 31 اوت 1811م در شهر تارُب در فرانسه به دنیا آمد و در سه سالگی به همراه خانواده‌اش به پاریس مهاجرت کرد.

تئوفیل گوتیه، شاعر فرانسوی، در 31 اوت 1811م در شهر تارُب در فرانسه به دنیا آمد و در سه سالگی به همراه خانواده‌اش به پاریس مهاجرت کرد. وی در ابتدا در نقاشی طبع آزمایی کرد ولی پس از چندی به شاعری روی آورد. گوتیه نخستین اثر خود را در 19 سالگی منتشر کرد و از 29 سالگی به ایتالیا، الجزایر و خاور نزدیک مسافرت نمود. وی زمانی نیز به روزنامه‌نگاری پرداخت و درباره ادبیات و نقاشی، پاورقی‌ها و بی‌ها، شمار و نقدهای هنری فراوانی انتشار داد. گوتیه طی سال‌های بعد، کتاب‌ها و سفرنامه‌ها و متعددی نگاشت و به شهرت نسبی رسید. گوتیه را شاعر آب و رنگ نامیده‌اند، زیرا اشعار او همه کار یک نقاش هنرمند است. او علاوه بر اینکه شعر می‌سرود، رمان‌نویس و باستان‌شناس و منتقد هنری و تئاتر نیز بود. گوتیه در میان ادبا و هنرمندان عصر، بزرگ‌ترین طرفدار عقیده هنر برای هنر بود و معتقد بود که هنرمند جز هنر خود به هیچ اصل اجتماعی و اخلاقی نباید کار داشته باشد. گوتیه که اهمیت تاریخی خود را در ارائه این نظریه به دست آورده است، هنر را ذاتاً خالق زیبایی می‌داند و همین مستثنی کردن هنر از مسائل فلسفی، اجتماعی و مذهبی، شماری از منتقدان را برانگیخته است تا وی را از باب محدودیت دید و قلم اندیشه به باد انتقاد بگیرند. از گوتیه آثار متعددی به جای مانده که به جز کمدی مرگ و اسپانیا و کاپیتان فراکاس، کتاب بسیار معروف لعاب‌ها و سنگ‌های نقش‌دار، شاه‌کار او به شمار می‌رود و با قطعه شعر زیبایی درباره حافظ آغاز می‌گردد. این دیوان، مهم‌ترین و بدیع‌ترین اثر شاعرانه گوتیه است که بیش از سایر آثارش، استادی او را در زیبایی قالب شعر تثبیت می‌کند. گوتیه در این اشعار، با آرایش رنگین‌صحنه‌ها و چشم‌اندازها چنان در صنعت‌گری و فنون کلام استادی به کار برده که گویی به جای نوشتن با قلم، گوه‌هایی در نگین نشانده است. گوتیه را به دلیل خلق این آثار، جادوگر ادبیات فرانسه نیز نامیده‌اند. با این حال سال‌های آخر عمر او با مشکلات مالی مواجه گردید و ناچار تمام وقت خود را به نوشتن داستان کوتاه، رمان و نقد ادبی برای مجلات اختصاص داد. گوتیه با آنکه از نویسندگان و شاعران درجه اول عصر خود به شمار نرفته و به غیر از یکی دو اثر او، خواننده فراوانی نداشته است، با این حال در جریان‌های ادبی زمان، شخصیتی ممتاز به حساب آمده است و الهام‌بخش شاعران دهه 1850م بوده است. تئوفیل گوتیه سرانجام در 23 اکتبر 1872م در 61 سالگی درگذشت.